

יהודי חשוב, מתלמידי החכמים הגדולים שבירושלים, כתב מכתב תלונה לחברת "אל-על", ובו הוא מתלונן על כך שבטיסות מקרינים סרטים אשר הנפש סולדת מהן. בתוך מכתבו הוא מדגיש - "אני אמנם לא ראיתי את הסרטים הללו, אבל אשתי ראתה, והיא סיפרה לי מה תוכנם של סרטים אלו"...

מתוך מכתבו למדים אנו, שכביכול אין זה גרוע כל כך שהאשה תראה סרטים מכוערים, רק לאיש אסור לראותם...

אולם לאמיתו של דבר, ההיפך הוא הנכון! ההבדל בין איש שרואה סרט מכוער ח"ו לבין אשה שרואה, הוא כך: כשאישה רואה סרט מכוער, הדבר מכתים את נשמתו בכתם נורא. יש לו נשמה קדושה - שהרי הוא יושב ולומד וגם מקיים מצוות - וראיית סרט כזה יוצרת אצלו כתם מכוער באישיותו!

לעומת זאת אשה שרואה סרט, אין זה רק כתם בנשמתה, אלא הסרט משקף אותה וזה מגדיר אותה! זה מה שהיא בחפצא!!! היא כעת מראה את מה שראתה שם. הסרט המכוער הזה רח"ל פשוט הגדיר את כל מהותה ואישיותה! את האיש זה לא מגדיר. הוא נשאר זה שמתפלל שחרית מנחה ומעריב, ובנוסף יש לו כתם. אבל את האשה - הסרט מגדיר אותה!

כשאישה קורא ספר של הבלים, הוא תלמיד חכם עם כתם של הבלים. אבל כשאשה קוראת ספר של דברי הבל ושטות, כל מהותה היא הבל ושטות!

אמנם, כשאשה מחליטה לפנות אל הקב"ה - פנייה זו מגדירה את כל אישיותה, וכעת כל מהותה היא "קדושת ה' יתברך"! באותה שעה היא עולה עשרות מונים ויותר על פני בעלה!

לכן נקראת האשה "אשת חיל עטרת בעלה", כי היא השורש שלו! היא מקבלת את קדושתה ישירות מהבורא-עולם! היא כל כולה "שעשני כרצונו" - היא כביכול רצונו של ה' יתברך בכבודו ובעצמו!